

ФЛОРЯ Володимир Анатолійович

Випускник автомобільного
факультету (1974)

Президент Асоціації міжнародних
автомобільних перевізників Молдови «АІТА»,
голова Співки транспортників і дорожників РМ,
президент BSEC-URTA (Співка асоціації країн
ЧЕС), член Президентської ради IRU

Народився 13 серпня 1952 р. у селищі Романівка Бессарабського району МССР. У 1974 р. закінчив Київський автомобільно-дорожній інститут за спеціальністю «Автомобільний транспорт», отримавши кваліфікацію інженера-механіка автомобільного транспорту.

«То були найщасливіші роки, — згадує Володимир Анатолійович. — Шоста група автомобільного факультету — донині на Дошці пошани НТУ, нас пам'ятають як гордість та окрасу вишу! Я ж із особливим теплом завжди згадую старосту групи Вадима Іванова, до сьогодні зустрічаємося та щиро дружимо з багатьма одногрупниками, серед яких І. Сара, В. Белуга, Л. Нікітенко, Д. Гузнак та інші. Запамяталися студентські загони, збірка КАДІ та автомобільного факультету із гандболу, де я був воротарем, студентський ансамбль (ВІА), у складі якого ми з В. Осмоловським, тоді вже старшокурсники, грали на весіллях та студентських вечорах. Усього й не перерахуєш... Щасливі були часи!»

Трудову діяльність Володимир Анатолійович Флоря розпочав майстром, інженером-технологом із ремонту на Бендерському дослідно-експериментальному заводі. Згодом працював начальником групи, начальником автоколони, заступником начальника Бендерського автокомбінату № 3 при міністерстві автотранспорту МССР.

Допитливість, завзятість, працьовитість та неабиякі організаторські здібності молодого фахівця не залишилися поза увагою. З 1981 до 1987 р. В. А. Флоря — інструктор, а згодом і завідувач відділу Бендерського міського комітету КПМ. У 1987–1991 рр. він курував автотранспорт і комунікації в соціально-економічному відділі ЦК КП Молдови.

У 1991 р. Володимир Анатолійович став заступником міністра транспорту і дорожнього господарства Молдови. Це були нелегкі часи для молодого незалежної республіки. Згодом у одному з інтерв'ю В. А. Флоря згадував про цей період так: «Все було вперше й усе було новим! Це було цікаво, хоч і важко: створювати цілком нову господарсько-управлінську систему транспорту незалежної Молдови. Власне, всі ми, країни колишнього Союзу, були в однаковій ситуації. Допомогали активний обмін досвідом, людські зв'язки та величезне бажання досягнути поставленої мети».

В 1992 р. Володимир Флоря був обраний президентом Асоціації міжнародних автомобільних перевізників РМ АІТА на громадських засадах. З 1994 р. він обіймає цю посаду на постійній основі.

Щоб мати законні можливості для захисту інтересів галузі, в 1995 р. АІТА ініціювала заснування Співки транспортників і дорожників Молдови, яка згодом стала засновником Національної конфедерації патронатів. Володимир Флоря є головою Співки транспортників і дорожників РМ із дня її заснування, а також віце-головою Національної конфедерації патронатів РМ.

З 1996 р. Володимир Анатолійович є головою-координатором громадсько-політичного руху професіоналів «Speranta-Надія».

Діяльність В. А. Флорі простягається далеко за межі маленької Молдови. Ось уже багато років він очолює комітет зі зв'язків IRU з країнами СНД, зараз є його почесним головою. З 2004 р. його регулярно обирають членом президентської (адміністративної) ради IRU зі штаб-квартирою у Женеві, куди входять 11 представників із 68 країн.

Із 2006 р. Володимир Анатолійович керує Співкою асоціацій країн ЧЕС — BSEC-URTA, спершу як віцепрезидент, а вже більше восьми років як президент.

У 2006 р. В. А. Флорі було присвоєне звання «Почесний транспортник СНД».

Володимир Анатолійович із гордістю зазначає, що розуміння багатьох важливих речей прийшло до нього з тих сфер, у яких довелося попрацювати, та передусім від батьків, які прищепили йому любов і повагу до людей та справи, якій служиш. «Любити та поважати один одного!» — золоте правило В. А. Флорі, його давнє та незмінне життєве кредо.

Володимир Флоря називає себе щасливою людиною, тому що займається улюбленою справою. А ще тому, що йому вистачає сил дотримуватися своїх принципів — бути чесними, насамперед із самим собою, нікому не заздрити й нікого не підставляти. Мабуть, саме тому його так цінують колеги, поважають однодумці та вірні друзі.

Сьогодні найбільша любов та найсвітліша розрада В. А. Флорі — це онучка Амелія, яку їм із дружиною Аллою Михайлівною подарувала донька Оксана.